

ABC

PISMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

Jedną ręką otwierał drzwi —
drugą strzelał do siebie

Straszna tragedia małżeńska na Woli

Dzisiaj o godzinie 8.30 rano, 29-letni robotnik, zatrudniony przy remoncie Zamku, Tomasz Bojski ciał nożem w szyję swą żonę 27-letnią Zofję, strzelił do niej, a następnie strzelił sobie w skroń.

Według relacji specjalnego sprawozdawcy „ABC” przebieg tej tragedji był następujący.

Od dłuższego czasu Bojski zdradzał objawy choroby umysłowej i podejrzewał swą żonę, że go otruła.

Zona jego od 2 tygodni bawiła w Murowance koło Warki nad Pilicą.

Wyjechał tam wczoraj Bojski, aby ją przywieźć. Przepraszając ją bardzo, że posadzał ją o otrucie go i obiecał na nalegania żony, że wspólnie z nią uda się do doktora.

Tymczasem rano, gdy siostra

Bojskiego Jadwiga, wyszła po zakupy do sklepiku, Bojski schwycił za nóż, uderzył nim żonę w szyję i strzelił do niej, trafiając w okolice oka.

W tym momencie bratowa zapukała do drzwi.

Bojski jedną ręką otworzył drzwi, a drugą strzelił do siebie.

W mieszkaniu znajdowała się mała Irenka, siostrzenica Bojskiego.

Bojski w tutejszej okolicy uchodził za człowieka, który od pewnego czasu zdradzał silne zdenerwowanie.

Dziś właśnie, miał iść do doktora, który miał zdecydować o przeprowadzeniu operacji w uchu Bojskiego.

Ciężko rannych małżonków przewieziono do szpitala żydowskiego na Czystem.

Nota do Sowietów

Nota do Sowietów w związku z traktatem litewsko-sowieckim wysłana będzie dopiero w połowie przyszłego tygodnia.

Katastrofa kolejowa w Rosji 6 zabitych i 15 rannych

MOSKWA, 15.10. (P.A.T.). Pociąg, zdążający do Pskowa, wykoleił się. Jest sześciu zabitych i 15 rannych.

Napad na pociąg w Krośnie

Szkody mniejsze niż przypuszczano

LWÓW, 15.10. — Tel. wł. — Rozmiary szkód przy napadzie na pociąg w Krośnie, o którym wczoraj donosiliśmy, przy bliższym dochodzeniu okazały się nie tak wielkie, jak przypuszczano, gdyż w worku znajdowało się około 19 tysięcy złotych oraz list pieniężny na 3 tysiące złotych, który jednak już został unieważniony.

Lot pułk. Rayskiego

Pułk. Rayski, który odleciał wczoraj o godz. 10 rano wraz z pułkow. Tłuchowskim na wypróbowanym swym aparacie Breguet XIX Nr. 60-120 (a nie na aparacie konstrukcji Zalewskiego, jak to mylnie podano) przybył szczęśliwie do Lidy wczoraj w południe.

Mniej drzewa, węgla sukna i materiałów Wywieziono we wrześniu

Wywóz nasz w miesiącu wrześniu przedstawia wartość 199.363.000 zł., czyli 114.712.000 złotych w złocie.

Ogólna waga wywozu wynosi 2.494.001 ton.

Wywieziono mniej niż w sierpniu o prawie 15 milionów złotych w złocie.

Przemysłowcy i robotnicy niemieccy ręka w rękę

GENEWA, 15.10. (ATE). Na posiedzeniu Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy doszło do gwałtownej dyskusji w sprawie ośmiogodzinnego dnia pracy. Wielce znamienne było stanowisko przemysłowców i robotników nie-

mieckich, którzy solidarnie oświadczyli, że obecna sytuacja gospodarza Niemiec uniemożliwia wprowadzenie ośmiogodzinnego dnia pracy, a robotnicy niemieccy w obecnej chwili nie chcą ratyfikacji Konwencji Waszyngtońskiej.

Proces koin. Bartoszewicza

Dzisiaj przesłuchiwanie oskarżonego ze względu na tajemnicę państwową odbywa się przy drzwiach zamkniętych.

P. Antoni Gniłko, listonosz

zabiera głos na str. 3-ej.

... to nie bagatela, 35 kilkopiętrowych domów. Przez cały długi dzień zostawiam kilka tysięcy listów w rękach adresatów.

Ostatni bilans Banku Polskiego

Bilans Banku Polskiego za pierwszą dekadę października wykazuje wzrost zapasów złota i srebra o 62.000 zł. (ogólna suma zapasu (135.6 milionów złotych.).

Wobec znacznego zapotrzebowania walut przez władze państwowe i sfery gospodarcze zapas walut zmniejszył się na-

tomiał do sumy 104.9 milj. zł.

Powiększył się portfel wekslowy o 4.3 miliona do sumy 320 milionów zł., jak również pożyczki lombardowe o 518.000 zł.

Rachunki żyrowe i inne wzrosły o 6.3 milj. (123.8 milionów), dzięki czemu obieg banknotów zmniejszył się o 8.2 milj. zł. do sumy 573.2 miliony.

Fałszywe pogłoski o ustąpieniu Ministra Kwiatkowskiego

W niektórych dzisiejszych pismach porannych ponownie ukazały się wiadomości o zamierzonem ustąpieniu Ministra Przemysłu i Handlu inż. E. Kwiatkowskiego.

„ABC” dowiaduje się z zupełnie wiarogodnego źródła, że wiadomości są z gruntu fałszywe, gdyż p. Minister Kwiatkowski nie tylko nie zamierza ustępować z zajmowanego stanowiska, lecz przeciwnie jest w trakcie najpoważniejszych prac, ponadto zaś przygotowuje reorganizację Ministerstwa, której plan jest już w całości prawie opracowany.

Wice-Minister Dangel

Jak się dowiadujemy, na ostatnim posiedzeniu Rady Ministrów uchwalono nie przyjąć dymisji Viceministra Skarbu p. Dangla.

Greckie kawały z krzesłami i karabinami

ATENY, 15.10. (PAT). General Pangalos i jego Minister Komunikacji oskarżeni są też o to, że pewnej fabryce włoskiej, wyrabiającej dotychczas krzesła, dali zamówienie na 100 tysięcy karabinów i udzielili zaliczki w wysokości 162 tysięcy funtów szterlingów.

GIEŁDA Spokój i równowaga

Pewien spokój i wyczekiwanie cechuje obecne usposobienie giełdy. Niema nadmiernej podaży, niema też i większej chęci kupna. Dzięki więc równowadze popytu z zapotrzebowaniem kursy wahają się w szczyplych granicach, od paru dni utrzymanych.

W obrotach przedgiełdowych wymieniano: Bank Polski 75, Dyskontowy 8, Handlowy 3.30, Cukier 2.60, Węgiel 67.50, Starachowice 1.70, Rudzki 1.16, Ostrowiec 6.85, Lilpopy 15.90, Parowozy 0.29, Zyrardów 11.90, 4 i pół proc. l. Z. Ziemięskie zlot. 34, 5 proc. miejskie zlot. 41.50, 6 proc. pożycz. dolarowa 71.50 (zł. 643.50).

Urzędowy kurs dolara bez zmian; gotówka i dewizy zł. 9. Londyn 43.77, Zurych 174.32.

Na prywatnym rynku walutowym spokój, obroty małe, kursy większym zmianom nie uległy.

Dolar w żądaniu 9.06 i pół Rubel złoty 4.82—4.85.

Urzędowa cena 1 grama złota 5.98.16.

Loterja

Dziś, w drugim dniu ciągnięcia 1-ej klasy 14-ej Loterii Państwowej padło, między innymi:

Złotych 20.000 na Nr. 77.060.
„ 10.000 na Nr. 36.277.
„ 2.000 na Nr. 68.676.
„ 2.000 na Nr. 80.000.

Wiele hałasu o nic

Prawda o zamachu na redaktorów Głosu Prawdy
Redakcja pod ochroną policji

Onegdaj do Drukarni Literackiej (Nowy Świat 22) zjawił się jakiś podejrzany jegomość, rzekomo uzbrojony w rewolwer i oświadczył w wielkiej tajemnicy, że trzej jego przyjaciele planują zamach na red. Stpi-czyńskiego i posła Miedzińskiego, jako na dwa filary „Głosu Prawdy”.

Tajemniczy osobnik, wymógł na swym rozmówcy słowo, że nikomu o tej sprawie nie powie i że go nie będzie zatrzymywał. Ostrzegającego redakcję puszczono zaalarmowano wszystkie organy bezpieczeństwa stolicy, aż do Komendy Miasta i Zandarmerji włącznie.

Za tajemniczym osobnikiem posłano agentów policyjnych, którzy go też w „Barze pod 100” na Marszałkowskiej aresztowali.

Po stwierdzeniu tożsamości okazało się, że aresztowany nazywa się Józef Roszkowski, lat 29, jest byłym legionistą, b. aspirantem policji państwowej usuniętym z posady, że przyjechał z prowincji i że jest pijan-

czy aresztowanym żadnej broni prócz pudełka od sardynki nie znaleziono.

Na skutek jednak rewelacji

Roszkowskiego, redakcji „Głosu Prawdy” (zarówno przy ul. Szpitalnej Nr. 1, jak i przy ul. Nowy Świat 22) strzeże dzień i noc siedmiu policjantów w pełnem uzbrojeniu.

Cały zamach ma posmak operetkowy.

Agenci „Razwiedupra“ przychwyceni

Likwidacja szajki szpiegowskiej na Wileńszczyźnie

Wilno, 14.10.

W czasie likwidacji organizacji białorusko-powstańczej, w sierpniu r. b., główny członek tej organizacji, Bałusz Demjan, zbiegł do Rosji, w czasie eskortowania przez policję, wobec tego roztoczono obserwację nad jego bratem, Aleksym Bałuszem.

W wyniku śledztwa ustalono, że komunikuje się on ze swym bratem, a przytem prowadzi podejrzaną korespondencję z niejakim Podberewskim, wóznym agenc. poczt. w Knywiczach i kierownikiem ruchu st. kol. Knywicz — Ławrynowiczem, starając się przy pomocy tych dwóch ludzi nawiązać stosunki z kolejarzami, policją, i osobami wojskowymi.

Jednocześnie wywiad Korpusu Ochr. Pogranicza ustalił, że na terenie woj. wileńskiego istnieje organizacja szpiegowska, działająca z ramienia „Razwiedupraw“ w Mińsku, a która ma dostarczać Rosji plany obiektów kolejowych i wojsk.

Do tej organizacji należeli też: niejaki Aleksandrowicz i Szasza Jefim, właściciel kawiarni w Wilnie. Dalej ustalono, że Bałusz Aleksy i Podberowski działają z ramienia „Razwiedupraw“, zaś Aleksandrowicz i Jefim zbierają dane o rozlokowaniu wojsk na terenie Wilna i Grodna.

Zbrane wiadomości komunikowali Bałuszowi, a ten zebrany materiał odsyłał przez swego „kurjera“ do Mińska, skąd przysyłano mu pieniądze i dalsze instrukcje.

O występnej działalności tej bandy zawiadomiono prokuratora w Wilejce i uzyskawszy od niego odpowiednie zezwolenie,

władze wojskowe i policyjne przystąpiły do likwidacji szajki szpiegowskiej.

Jednego dnia aresztowano 22 osoby na terenie woj. wileńskiego. Przywódca organizacji, Bałusz usiłował zbiec z aresztu garnizonowego w Budstawiu, lecz bezskutecznie, przyczem obława postrzeliła go w plecy. Również na terenie Wilna zlikwidowano agendy tej szajki, biorąc za punkt wyjścia kawiarnię Saszy Jefima, do której

znów przychodził często urzędnik Dyrekcji kolejowej w Wilnie, Syczewski, komunikując właścicielowi kawiarni różne dane o stanie mobilizacyjnym kolei.

Po nitce do kłębka. Tu znów wydało się, że organizacja szpiegowska miała swych „rezydentów“ w Mołodecznie i Głębokiem. Obecnie siedzą wszyscy „działacze“ pod kluczem i oczekują na wymiar sprawiedliwości.

Wobec orgji partyjnicstwa i napaści

Trzeba się opamiętać, póki czas

List p. Antoniego Żwana do „ABC“

Od znanego działacza społecznego, p. Antoniego Żwana, otrzymaliśmy następujący list:

Przeczytałem z wielkim zadowoleniem deklarację Redakcji „ABC“, że... „wobec postępujących w pewnych organach prasy napaści na „ABC“ oświadczamy, że na napaści te reagować nie będziemy, wszelkie zaś oszczerstwa przeniesiemy na grunt sądowy“.

Zważywszy na to, co się u nas dzieje, uważam tę deklarację za szlachetny program dziennika.

Walki partyjne, a zwłaszcza dziennikarskie, dochodzą w Polsce do absurdu. Wybory się zbliżają, wówczas możemy ujrzeć to, co się działo przy upadku Rosji, kiedy to liczne partje, gryząc się pomiędzy sobą, szły w bój partyjny z okrzykiem „Zginę, byleś ty zginął“. Ale nawet w Murawiewowskiej i Stółpinowskiej Rosji nie nazywano nie tylko swoich, ale i obcoplemieńców — chjenami, bandytami, szujami i t. p.

Wasz dziennik, złożony z młodych sił, a więc łatwo zapalnych, daje piękny przykład

skromności, wstrzymując się z odpowiedzią na napaści kolegów po piórze.

Będziecie wskutek tego mieli więcej czasu dla obrony Polski, wszystkich Polaków bez różnicy wewnętrznych przekonań i wogóle polskości.

Antoni Żwan.

Bank Polski nie zapomina o kresach Nowe oddziały w P.ńsku i Baranowiczach

Naczelnym dyrektorem Banku Polskiego p. dr. Mieczkowski bawił przed kilku dniami w Pińsku, gdzie osobiście dokonał otwarcia nowego oddziału Banku Polskiego.

Oddział ten był bardzo potrzebny poleskiej metropolji, w której koncentrują się sprawy poleskich garbarni i cukrowni.

W najbliższym czasie ma być uruchomiony oddział Banku Polskiego w Baranowiczach.

„ABC“ prześwietla drożyznę Jak ludzie różnych zawodów ją odczuwają?

Listonosze

Czytelnicy nasi z ulicy Młynarskiej i okolicy z podobizny na str. 1 odrazu poznają dobrogo znajomego.

Od 6 lat jest prawie ich codziennym gościem. A jednak tylko nieliczni znają go z nazwiska, a bardzo niewiele tylko wie coś o jego doli.

Jest to p. Antoni Gnisko, listonosz.

Pracuje ciężko, jak wszyscy jego koledzy po fachu.

— Dzień w dzień, jak rok długi — mówi nam p. Antoni — o pół do siódmej zaczynamy pracę, trwającą o wiele, wiele dłużej niż 8 godzin.

A przytem zaprawdę ciężka.

Codziennie wędrujemy z pudełkami więcej białych kopert i kartek, każdy po swojej dzielnicy.

To nie bagatelka przecież: 35 kilkupiętrowych domów, a w każdym po kilkadziesiąt mieszkań.

Przez cały długi dzień wypada odwiedzić około 1500 mieszkań.

Pudowy bagaż listów topnieją wreszcie pod wieczór. Parę tysięcy listów z dobrymi lub złymi wiadomościami zostaje w rękach adresatów.

Po trudzie całodziennym należałoby się ludzki wypoczynek w jasnym własnym mieszkaniu, zdrowy posiłek, czasem jakaś przyjemność.

Tylko skąd wziąć na to?

Ja, żonaty pracownik zarabiam np. 140 zł. miesięcznie, ale koledzy niektórzy mniej zarabiają.

Początkujący listonosz musi dać sobie radę ze 114 zł.

Najwięcej z pośród nas zarabia kolega, który pracuje 34 lata, ten ma 259 zł. miesięcznie, osiągnął on 9-tą kategorię, to jest najwyższą kategorię, jaką może osiągnąć listonosz. Pensja nasza zwiększa się co 3 lata. Podwyżki pensji, są też zależne od kierownictwa, przy specjalnych zdolnościach pensja zwiększa się szybciej.

Reorganizacja Ministerjum Oświaty

Jeden departament szkolny

Podobnie, jak w innych ministerjach, także i w ministerjum wyznań religijnych i oświecenia publicznego będzie dokonana reorganizacja.

Dużo kłopotu ministerjum ma z departamentem wyznań religijnych, który miał być przeniesiony z tego ministerjum dokądś indziej. Z początku mówiono o min. spraw wewnętrznych, potem chciano przydzielić go do prezydium rady ministrów, ostatecznie jednak postanowiono pozostawić wszystko po staremu.

Natomiast powzięto już decyzje dalsze. Mianowicie zostanie zniesiony departament ogólny, którym kierował przeniesiony w

stan nieczynny dr. Karol Dawidowski. Agendy tego departamentu zostaną rozdzielone pomiędzy inne, głównie będą w postaci poszczególnych wydziałów poddane pod kierownictwo wiceministra. Pod kontrolą samego ministra pozostanie wydział personalny.

Zmiany dotyczą też departamentów, dotąd samodzielnych: szkół średnich, którym kierował p. Zagorowski, i szkół powszechnych, któremu przewodził p. Żłobicki. Otóż obecnie projektuje się zespolenie obu departamentów w jeden departament szkolny. Kto stanie na jego czele, nie jest jeszcze rzeczą postanowioną.

BOLESŁAW ORLIŃSKI

17)

Przedruk zastrzeżony.
Copyright by „ABC“ Warszawa.

Mój lot Warszawa-Tokio-Warszawa

Na brzeg japoński wyszliśmy tak, jak to było przewidziane — czterdzieści kilometrów na północ od Chiroszima. Byłoby wprawdzie cokolwiek wygodniej lecieć przez Chiroszima, lecz miałem zastrzeżenie, że latanie tam jest surowo zakazane, przez wzgląd na fortyfikacje. Wyjątków nie robi się dla nikogo. Morską część etapu — 220 kilometrów leciałem godzinę i 20 minut.

Zniżyłem lot, by przyjrzeć się lepiej ziemi Japońskiej. Niezbyt żyzna musi być w tej dzielnicy. Jak okiem sięgnąć — we wszystkich kierunkach ciągnęły się góry. Niewysokie wprawdzie, 700—900 metrów, pokryte obfitą roślinnością, — lecz same góry. Miejscami w dolinach widziałem małe domki i koło nich gęste świecące paski. Były to pola ryżowe pokryte rowami z wodą. Nad strumieniami górskimi stały większe budynki przy tamach, — biały węgiel jest widocznie intensywnie wyzyskiwany przez japończyków. Zresztą cała Japonja (a przynajmniej ta jej część, którą widziałem) jest pokryta gęstą siecią przewodników elektrycznych. Poza lotniskami w Japonji miejsc do lądowania niema.

Mając mapę przed sobą rozpoznawałem miasta, które mijaliśmy: Okajama, Kobe, wreszcie Osaka. Niedaleko Osaka dostrzegłem jezioro Biwa o pięknej lustrzanej tafli. Gdy mijaliśmy miasto Nagoya, w mgłę zamajaczyła wyniosła stózkowa sylwetka, przydzia-

na w białą koronę. Była to święta góra — wygasły wulkan Fuzi-jama.

Dla przyspieszenia lotu mógłbym ominąć górę i lecieć prosto do Tokjo. Miałem jednak nieprzepracowaną chęć zarznięcia do wnętrza wulkanu. Począłem windować się w górę, zadowolony z tego, że w górnych warstwach powietrze było znacznie chłodniejsze.

Gdy zbliżyłem się do Fuzi-jama leciałem już na wysokości 5.000 metrów.

Święta góra, owiana urokiem tajemniczości, miała widok niezwykły. Skalista i bezludna w dolnej części, u góry miała ogromną koronę śnieżną, oświetloną różowymi promieniami słonecznymi. W głębi krateru leżał również śnieg, — na brzegu widniała mała świątynia, do której prowadziły z dołu strome, zygzakowate ścieżynki.

Zrobiłem nad kraterem dwa okrążenia, by utrwalić we wszystkich szczegółach w pamięci ten niezwykły widok i skierowałem maszynę w kierunku Tokjo. Pozostawało mi zaledwie 160 kilometrów do przebycia.

Teren, który stopniowo zniżał się w miarę zbliżania się do oceanu, zmienił swój wygląd gruntownie. Ukazały się liczne fabryki, różnobarwne ogrody, liczne tory kolejowe przebiegały w różnych kierunkach.

Nad wzgórzami Hakone spotkałem dwa samoloty, jak się później dowiedziałem, wysłane na nasze spotkanie przez redakcję dziennika japońskiego „Osaka Asahi Sinbun“. Gdy jednak wylądowałem na lotnisku pod Tokjo moi towarzysze nie poszli za moim przykładem. To mnie mocno zdziwiło. Na lotnisku również było dziwnie pusto. Dopiero mechanicy wytłumaczyli mi, że miast na lotnisku Tokorozawa, wylądowałem w Toczikawa, odległym od Tokorosawy o jakieś dziesięć kilometrów. Wystartowałem więc

znowu, po chwili znalazłem Tokorozawa, zatoczyłem przepisowe okrążenie i wylądowałem na tokijskim lotnisku.

Trudno mi w tem miejscu opisywać szczegółowo przyjęcie, jakiego doznałem ze strony japończyków, podam jedynie streszczenie programu naszego przyjęcia, opracowanego w najdrobniejszych szczegółach nadługo przed naszym przylotem. Maszyna nasza pozostawała na lotnisku, na kilka dni przestałem być lotnikiem, byłem reprezentantem splendoru Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Gdy wylądowałem na lotnisku w Tokorosawa o godzinie 14.30, 5 września, z prawdziwym żalem rozstałem się z moim poczciwym Breguetem.

Gdy dorolowałem do hangaru, pierwszym pozdrowieniem na ziemi japońskiej był olbrzymi bukiet kwiatów, rzucony mi przez jakąś damę.

Znajdowałem się w kraju samurajów i gejsz, w kraju kwitnących wiśni i irysów...

Niemniej miłe wrażenie sprawił mundur polski w sercu Japonji. Pułk. Jędrzejewicz w otoczeniu urzędników poselstwa przybył na lotnisko. Trudno opisać całą uroczystość naszego spotkania. Już od godziny 2-jej gromadziły się tłumy. Setki osób przybyły z Tokjo, od którego Tokorozawa odległe jest o 25 kilometrów. Działwa szkolna z Tokorozawy stawiała się widocznie w komplecie. Ustawione szpalarami, z polskimi chorągiewkami w drobnych dłoniach, dzieci entuzjastycznie witały nas, wznosząc okrzyki: „Banzai!“

(C. d. n.)

Przed bramą „Bristolu“

To nie ten „Bristol“ z sąsiedztwa Loursa. To bardzo niemily i ponury gmach aresztu centralnego, z ulicy Daniłowiczowskiej, przewany „Bristolem“ w gwarze złodziejskiej. Tam udają się ci, którzy wpadli w konflikt z przepisami administracyjnymi.

Mały księżyc zasłania wielkie słońce

Podczas, gdy ziemia ma 6371 kilometrów średnicy, a słońce 694.439 kilometrów, mały księżyc ma ich zaledwie 1.797. Mimo to ostatnie zupełne, w niektórych punktach ziemi zaćmienie słońca dowiodło, że ten mały księżyc może zupełnie zasłonić wielkie słońce. Możliwość tego zjawiska stała się zrozumiałą, jeżeli uprzytomnimy sobie, jakie odległości dzielą księżyc i słońce od naszej ziemi. Odległość słońca od ziemi wynosi 150.000.000 kilometrów, a odległość księżycza „tylko“ 384.000 kilometrów. Księżyc jest zatem 390 razy bliższy, aniżeli słońce. W konsekwencji krąg ziemi otaczający księżyc nie jest tak oddalony, aby ziemia nie mogła w ten krąg wejść. Poczy nas o tem zresztą proste doświadczenie. Wystarczy więc niewielki kwadracik papieru i przybliżyć go zupełnie do oka. Im bliższym jest papier oka tem większą przestrzeń nam zasłania.

„Trędowata“ na filmie

P. Jadwiga Smosarska, jako Stefcia Rudecka w najnowszym filmie polskim p. t. „Trędowata“.

Samosąd za zdradę

Rywal i zdrajczyni dostali od zdradzonego baty

W jednym z naszych sądów okręgowych odbyła się niedawno niezmiernie ciekawa rozprawa.

Młody arystokrata X., cztery lata temu ożenił się z piękną nauczycielką ludową.

Pożycie było szczęśliwe, „ale oto pewnego razu...“, jak piszą w starych romansach... u państwa X. zaczął bywać sąsiad-dzierżawca.

Gdy pan X. wyjechał na parę tygodni do Warszawy, dzierżawca zaczął zaniedbywać swą dzierżawę.

Wykryło się jednak wszystko.

Wtedy w majątku odbył się straszny samosąd:

Pani X. dostała 15 batów, wymierzonych przez męża, pan dzierżawca — 30, wymierzonych przez lokaja.

Dzierżawca zaskarżył obojwatela i lokaja do sądu.

Rozprawa odbyła się przy drzwiach zamkniętych.

Na ławie podsądnych zasiadł młody arystokrata i lokaj.

Arystokrata przyznał się do winy, a raczej do faktu obicia swego rywala, lokaj zaś krótko oświadczył, że „zrobił to, co mu pan dziedzic kazał“.

Dzierżawca został zbadany w charakterze świadka poszkodowanego.

Lekarz orzekł, że razy zadane różgami i batami, należy zaliczyć do rodzaju ciężkich obrażeń cielesnych, ponieważ wywołują one długotrwałe cierpienia.

Teżę tę energicznie zwalczał obrońca pana X., dowodząc, że „30 batów nie mogły spowodować ciężkich ran“.

Sąd po dłuższej naradzie skazał młodego dziedzica na trzy miesiące aresztu, lokaja zaś — na 7 dni.

Strony założyły apelację i sprawa będzie rozpoznawana w warszawskim sądzie apelacyjnym.

Walka z rakiem

Medycyna współczesna najwięcej bodaj odwagi poświęca sprawie walki z rakiem, dotąd bardzo mało posuniętej. Rak tymczasem trapi ludzkość coraz bardziej.

Pod N. Yorkiem odbył się właśnie międzynarodowy kongres walki z rakiem. Na kongresie tym wystąpił z ciekawym odczytem delegat angielski sir Blaud-Sutton; zaznaczył on, że w walce z rakiem zapewne przejdzie się do metody zastrzykiwania środków do systemu obiegu krwi. Będzie to główny sposób walki z tą straszną plagą ludzkości.

Zastrzykiwane środki będą miały tę własność, że nieczem materja wybuchowa będą niszczyć gwałtownie zaatakowane przez raka tkanki, nie psując jednak wcale części zdrowych.

Jednak w walce z rakiem liczyć się też należy z chorobami, które zdradzają wyraźne pokrewieństwo z rakiem.

Na łowickim rynku

W dzień jarmarku omawia się różne sprawy. Spotykają się przybysze z najodleglejszych zakątków powiatu. Śliczna Łowiczanka omawia z młodym kawalerem, który właśnie wrócił z wojska, doniosłą sprawę przyszłości swojej i jego.

Barwy jako środek leczniczy

Do czego genjusz ludzki nie jest zdolny wtedy, gdy chodzi o przysposobienie jakiegokolwiek zdobyczy cywilizacji. Jednym z dowodów ruchliwości ludzkiego umysłu jest ostatnio powzięta przez zjednoczenie szpitali amerykańskich decyzja.

Zjednoczenie to na zebraniu swem przyjęło sprawozdanie swego sekretarza generalnego o poczynionych przezeń doświadczeniach w za-

kresie wpływu barw na ludzkie zdrowie. Na podstawie sprawozdania zjednoczenie szpitali w St. Zjednoczonych powzięło uchwałę, by na przyszłość ściany i napisy w szpitalach malować zamiast na białe na kolory jasne, wesołe.

Badania ustaliły, że szczególnie kojąco działają na chorych delikatne odmiany barw zielonej i żółtej.

U modystki przed dwoma wiekami

Dwa wieki zmieniły to i owo na świecie. Nie zmieniły psychologii kobiecej. Sprawa kapelusza, tryzury, czy doboru sukni jest równie nowiną dla współczesnej elegantki, jak damy z przed dwustu lat.

Librairie Hachette

W najbliższych dniach ukaże się na ekranie najwytworniejszego kino-teatru stolicy największy film świata p. t.

„ZŁODZIEJ Z BAGDADU“
z niedoścignionym DOUGLASEM FAIRBANKSEM.

CENA OGŁOSZEŃ: W tekście 1 mm. na 1 szp. (łam pięcioszpaltowy) — 50 gr., Komunikaty — 75 gr. Zwyczajne (łam 10-szpaltowy) — 15 gr., Drobne 1 słowo — 10 gr

Adres Redakcji i Admin.: Szpitalna 12. Tel. Redakcji 91-25, 91-60. Tel. adm. 91-62.

Prenumerata miejscowa i zamiejscowa Zł. 4.50.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 13550

Redaktor naczelny: Stanisław Strzetelski.

Sp. Akc. Zakt. Graf. „Drukarnia Polska“
Warszawa, Szpitalna 12. Telefony: 172-22 i 117-99

Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.

ABC

Godz. 4-ta

PISMO CODZIENNE.
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

SCHWYTYTANIE I ZABICIE ZIELIŃSKIEGO

Przy ul. Przyokopowej Nr. 1.

Dzisiaj o godz. 2 i pół redakcja nasza została zaalarmowana sensacyjną wiadomością, że Zieliński toczy bój z policją przy ul. Przyokopowej.

Natychmiast redakcja na miejsce wysłała sprawozdawców.

Przed bramą przy ul. Przyokopowej Nr. 1 tłumi ludzi. Dom otoczony kordonem policji. Policja nikogo nie puszcza.

Dom przy ul. Przyokopowej należy do p. Procowej. Na 2-im piętrze tego domu mieszka niejaka Raczyńska, w której mieszkaniu odbyła się walka.

Rozwój wypadku był następujący:

Wczoraj po napadzie na sklep przy ul. Towarowej 31, policja w czasie śledztwa wpadła na

ślad Zielińskiego. Ślad prowadził do mieszkania Raczyńskiej przy ul. Przyokopowej nr. 1.

Od świtu naczelnik urzędu śledczego rozstawił naokoło domu warty, złożone z cywilnych wywiadowców.

Strzeżono tak domu do godz. 1-szej.

W końcu, gdy Zieliński nie wychodził, wywiadowcy w liczbie 5 udali się na 2 piętro pod mieszkanie Raczyńskiej, skąd dochodziły odgłosy wesolej libacji.

Samego Zielińskiego podejmował brat jego i jakiś trzeci nieznaną osobnik, jak się potem okazało, bandyta Jarzyna.

Na obficie zastawionym stole stało rzędem 18 butelek wódki.

Jarzyna wyrzawszy na klat-

kę schodową ujrzał właśnie wstępujących na schody wywiadowców.

Natychmiast cołnął się z okrzykiem: „psy idą”.

Rozpoczęła się kanonada, w której padło kilkaset strzałów.

Po kilku minutach Zieliński padł trupem z trzema kulami w głowie i piersiach.

Brat Zielińskiego Tadeusz, ranny w rękę, bandyta Jarzyna w nogę.

Pogotowie pod ostrą eskortą odwiozło rannych bandytów do szpitala.

Około domu przy Przyokopowej nr. 1 gromadzą się wciąż tłumy.

W ten sposób stolica uwolniona została od teroru straszego bandyty.

DOUGLASS' ENGLISH GRAMMAR

REVISED EDITION, 1862. BY ROBERT DOUGLASS.

1862

SCHEWYTABIE I NADICIE

THE ENGLISH GRAMMAR

BY ROBERT DOUGLASS.

THE ENGLISH GRAMMAR, AS TAUGHT IN THE
SCHOOL OF THE DEAF AND DUMB, AT
WASHINGTON, D. C. BY ROBERT DOUGLASS,
DEAF AND DUMB. NEW YORK: PUBLISHED BY
J. B. LIPPINCOTT & CO., 152 N. 2ND ST.,
PHILADELPHIA, 1862.